

Allgemeine botanische Zeitung.

Nro. 25. Regensburg, am 7. Juli 1832.

*Stirpium Pemptas, iconibus et descriptionibus
illustrata; auctore Stephano Endlicher.*

(Hiezu die Steintafeln Tab. I — V.)

I. Hemispadon.

Calyx quinquesfidus. Corolla papilionacea. Petala subaequalia; vexillum rotundatum; alae oblongae; carina profunde bisida. Stamina decem, diadelpha, (9 et 1) alterna castrata. Antherae apice in acumen productae. Stylus brevis adscendens. Stigma capitatum. Legumen valvis dorso convexiusculus et suturis incrassatis subtetragonum, isthmis celulosis patellaeformibus inter scinia interceptum. Semina cubica.

Hemispadon pilosus. Tab. I.

Habitat in Senegambia (Kohaut).

Herba annua, digitalis vel palmaris, simplex aut statim a basi ramis aliquot patentibus subfastigiatisve aucta, tota pilis simplicibus rigidiusculis obsita. Folia alterna, stipulata, brevissime pétiolata, trifoliolata. Stipulae laterales geminae, liberae, subulatae, petiolo parum longiores. Foliola ovato-oblonga, integerrima, utrinque, imprimis pagina inferiore pilis adpressis scabriuscula, penninervia, nervis subtus prominulis: terminale pollicem longum, quinque lineas latum, longius petiolulatum; lateralia minora, subsessilia,

Flora 25.

Bb

saepius inter se inaequalia, vel plane abortiva, ita
 ut terminali unice evoluto, folium simplex videatur.
 Stipellae nullae. Flores axillares racemosi, racemi
 saepe depauperati, pedunculos bi-trifloros men-
 tientes. Bracteolae nullae. Calyx quinquefidus, la-
 ciniis lanceolato-subulatis, tribus superioribus altius
 inter se cohaerentibus; duabus inferioribus magis
 approximatis, profundius distinctis. Corolla papi-
 lionacea, dilute purpurea, parvula; petalis subaequi-
 longis. Vexillum adscendens, subrotundum, basi
 macula obscure-violacea notatum. Alae oblongae
 basi latere inferiore oblique truncatae. Carina di-
 petala, petalis imo ungue cohaerentibus, caeterum
 distinctis, divergentibus. Stamina decem, more or-
 dinis diadelpha (9 et 1), alterna castrata; posticum
 liberum, perfectum; reliqua filamentis fere ad api-
 cem in tubum, hinc fissum, etiam circa maturum
 fructum persistentem coalita; alterna ananthera, te-
 retia, longiora, glandula capitiformi terminata; alter-
 na perfecta, subulata, complanata, quidquam breviora.
 Antherae toto dorso filamento adnatae, acumine ab
 eodem inter loculos transeunte terminatae. Ovarium
 sessile, linearis-compressum, sericeo-hirtum. Sty-
 lus brevissimus adscendens, stigmate capitato, a la-
 tere compressiusculo terminatus. Legumen pilis bre-
 vioribus conspersum, novem circiter lineas longum,
 erectum vel pendulum, valvis coriaceis convexiuscu-
 lis et suturis incrassatis subtetragonum, styli indu-
 rati rudimento apiculatum, intus isthmis transversis
 subsuberoso-cellulosis, patellaformibus, facile a pa-
 riete solubilibus et demum sponte secedentibus inter

semina interceptum, octo-dodecaspermum, vel saepius seminum inferiorum abortu tri-tetraspermum. Valvae post dehiscentiam persistentes, contortae. Semina cubica; hilo lato, orbiculari, impresso. Testa laevis, duriuscula, pallide fusca. Endopleura carnosa, tumida, albumen iudens. Embryo pleurorhizans. Cotyledones carnosae, subinaequales. Radicula brevis, cotyledonis minoris margini oblique adcumbens, hilum attingens.

O b s e r v a t i o . Genus genitalium muscularum et leguminis fabrica abunde ab omnibus distinctum, germinatione incognitâ difficulter in serie Candolleanâ collocandum. *Cyamopsi DC.*, quam nuperrime *Cordaeam* salutavit Sprengelius ὁ ἀναβαπτιστής, proximum videtur. Semina fere *Bonaveriae* Neck.

II. B ü c h n e r a.

Büchnera orobanchoides. Tab. II.

B. aphylla, calycibus quinque-triatis. — *Büchnera orobanchoides.* R. Brown. Append. to Salt. Voyag. to Abyssin. p. LXXIII. Vermischt. Schrift. t. II. p. 249.

Habitat in Senegambia (Kohaut.)

Tota planta, uti congeneres, exsiccatione atra. Radix perpendicularis, parum flexuosa, pennae columbinæ crassitie, tres fere digitos longa, radicellis copiosis capillaribus stipata. Caulis erectus, subtetragonous, tres quatuorve digitos longus, simplex vel subramosus, vestitus squamis ovatis, acutis, margine albido-membranaceis, in inferiore plantæ parte alternis, dissitis, in superiori et ramis confertioribus sub-

Bb2

oppositis, florigeris. Flores in squamarum axillis sessiles. Calyx basi stipatus bracteolis duabus lateralibus oppositis minimis, inter squamam floriferam reconditis, persistens, tubulosus, unam lineam longus, quinquenervis, inaequaliter quinquedentatus, scabriusculus. Corollae tubus calyce duplo longior; faux subconstricta, limbus quinquepartitus subbilabiatus; labii inferioris laciniae acutae, media vix quidquam longior, laterales margine subinflexae, superioris retusae, inferioribus paulo latiores, margine itidem inflexae. Genitalia inclusa, congenerum. Stylus longitudine fere tubi. Capsula ovata, a calyce persistente tecta, compressiuscula, bilocularis, bivalvis, valvis medio septiferis. Columna placentifera centralis, demum libera. Semina in nostris specimenibus nondum penitus matura, triquetra.

O b s e r v a t i o I. *Büchneram orobanchoidem* a Roberto Brownio l. c. inter plantas a Saltio ex Abyssinia relatas memoratam, nuspian adhuc descriptam, nostram hanc esse stirpem, suadent: nomen specificum apprime conveniens, et similis patria, plurimae enim plantae Abyssinicae in Senegambia jam repertae fuerunt.

O b s e r v a t i o II. *Büchnerae* species habitâ nervorum calycis ratione, commode in duas sectiones, quarum una calycibus quinquestriatis, altera vero decemstriatis est insignis, dispisci possunt. In hac striae e nervo medio foliorum calycinorum et eorumdem marginalium conferrumimatione sunt repetendae; in illa nervi medii, rectius carinales di-

cendi, per medios calycis dentes vadunt, marginales autem neutquam in dentium sinus tendunt, sed ad eorum apices deflectunt, interjecto inter quodvis foliolum parenchymate suturali. Quodsi nervi hi marginales teneri et nudo oculo vix sint perspicui, ut in nostra *orobanchoide*, in *curviflora* et *parviflora* reperiuntur, calyces quinque-striatos dici-mus; si vero carinales crassitie aequent, facilesque se praebant optutui, ut in *B. asiatica* id locum habet, calyces quindecimstriatos vocare fas est.

III. Quintinia.

Quintinia Sieberi. Tab. III.

Ericineis Campanulaceisve affinis Sieb. Herb. nov. Holland. Nro. 261.

Quintinia Sieberi. Alph. *De Candolle* Monograph. des Campanulac. p. 92. *De Candolle* prodrom. syst. nat. IV. p. 5.

Habitat in nova Hollandia orientali. (Sieber.)

Frutex humanae altitudinis, ramosus, glaberrimus. Rami lignosi, cylindrici, striati, ramulosi. Folia alterna, coriacea, petiolata, ovata, acuminata, penninervia, nervo medio subtns valde prominente, integerrima. Stipulae nullae. Flores numerosi, in extremitatibus ramorum laxe paniculati. Pedunculi patentes, simplices vel subramosi. Pedicelli breves, inferiores duplo fere longiores, per totam pedunculi longitudinem in quincuncem dispositi, subtilissime in eundem decurrentes, rhachis hinc quinque-angulata. Bracteolae binae ad basin calycis, anticum et posticum ab axi floris latus occupantes,

illumque primum penitus in cludentes: antica profundius inserta, paulo major, posticam lateribus amplectens, caducissima, jam in flore aestivante saepissime delapsa; postica altius adfixa, quidquam brevior et angustior, interdum per grossificationem superstes, rarissime ad medium calycis tubum adnata, in fructu persistens. Calyx tubo cum ovario connato, ventricoso-subgloboso, decemnervi, fauce subconstricta, limbo brevissime quinquelobo persistenti: nervi tubi primarii carinales eminentiores, lobi limbi apicem petentes, in pedicellum decurrentes; suturales teneriores, infra faucem evanidi; lobi brevissimi triangulares, acutissimi, in alabastro apice pilorum brevissimorum fasciculo muniti, erecti! Tonus in laminam tenuissimam, difficulter percipiendo, inter ovarium et calycis faucem exsertus. Petala quinque, coriaceo-subcarnosa, alba, calycis fauci inserta, ejusque lobis alterna, cito delapsa, brevissime unguiculata, obovato-spathulata, obtusissima, integerrima, trinervia, venulosa, reflexa, per aestivationem quincuncia, infimum (extimum) laterale dextrum, summum (intimum) anticum ab axi floris latus tenens. Stamina quinque, cum petalis inserta iisque alterna, in alabastro erecta. Filamenta brevissima, crassiuscula. Antherae introrsae biloculares, erectae, loculi oppositi, basi a connectivo crassiusculo parumper disjuncti, apice rotundati, obtusi, rima longitudinali lateraliter dehiscentes. Pollen ovato-globosum. Ovarium calycis tubo connatum, constans carpellis quinque, lobi calycinis op-

positis, marginibus introsflexis in pistillum quinquelocularare concrescentibus. Columna centralis nulla. Ovula in loculis biseriata, dissepimentis prope angulum centralem horizontaliter affixa. Styli carpellares quinque, medio sulco exarati, in columnam decemstriatam conferruminati. Stigmata totidem capitata, papillosa, in corpus subpeltatum coeuntia. Capsula sphaerica, dissepimentis retractis unilocularis, inter stylos a basi versus apicem incomplete septicido dehiscens. Semina in nostris speciminibus nondum penitus matura, minutissima, obovato-oblonga, placentatione immediata, testâ laevi.

O b s e r v a t i o I. Genus ab Alphonso Candolleo, paterni nominis dignissimo, e specimine fructifero sagaciter constitutum, summa affinitate *Escalloniae*, generi olim in plura dividendo, junctum, fructus fabrica et dehiscentia, deinde testae seminum indole abunde distinctum videtur. Flores, quos in numerosis speciminibus, tam aestivansibus, quam florentibus examini subjicere nobis licuit, nullam largiuntur differentiam; demto ovario quinqueloculari, omnibus partibus cum *Escallonia spectabilis* hortorum et cum *E. floribunda Kunthii*, cuius analysin egregiam scitae doctissimi Reichenbachii dexteritati debemus. (vid. Iconograph. exot. tom 202.) ad amussim convenientes.

O b s e r v a t i o II. Bracteolas cum calycis tubo profundius altiusve conferruminatas, interdum plane sextum calycis lobum mentientes, in *Escallonia spectabilis* saepius vidimus.

Observatio III. Calycis loti in alabastro Quintiniae, etiamnum inter bracteolas sepulto, erecti. Corolla aestivationem quincuncialem, qualem in huic genere nunc descripsimus, eandem praebuerunt Escalloniae species complures in examen sumtac. Confer quaequo Lector botanice! Adolphi Brugniartii, qui sive nunc vegetes, sive ante secula emortuas Florae delicias tangat, egregie eas illustrare solet, tactatum plane aureum: de partitione aestivantis floris situ, nuper in Annales des sciences naturelles, Tom XXIII. pag. 225. ss. editum.

IV. Pseudanthus.

Flores monoeci. Masculi terminales, glomerati. Perigonium corollinum sexpartitum. Stamina sex, monadelpha. Flores feminei axillares, solitarii. Perigonium calycinum hexaphyllum. Ovarium uniloculare, placentis tribus parietalibus pluriovulatis. Stigma sessile, tricorne. Pericarpium membranaceum, sexcostatum, indehiscens, monospermum. Semen pendulum. Albumen carnosum. Embryo orthotropus axilis.

Pseudanthus pimeleooides. Tab. IV.
Pseudanthus pimeleooides Sieber herb. Nov. Holland. in Spreng. cur. post. p. 25. Guillemin. in Act. hist. nat. XIV. 318.

Habitat in Nova Hollandia orientali. (Sieber.)

Fruticulus erectus, palmaris vel uni-bipedalis, glaberrimus, statim a basi ramosus, cortice cinereo-fusco transversim ruguloso, rimoso. Rami fastigiati, rigidi, ramulosi; ramuli oppositi verticillatique, te-

retiusculi, infra e foliorum delapsorum cicatricibus
 torulosi. Folia in quincuncem disposita, densissime
 imbricata, internodiis vix medianam lineam longis,
 sessilia, erecto-patentia, ovato-lanceolata, quatuor
 lineas longa, unam lata, coriacea, canaliculata, mar-
 gine angustissimo cartilagineo inaequaliter serrato-
 cinota, uninervia, nervo subtus valde prominulo,
 supra impresso, apice in mucronem brevissimum ex-
 currente. Stipula linearis, emarginato-biloba, me-
 diam lineam longa et lata, antice ad basin foliorum
 sita, summo apice et angusto margine libera, caele-
 rum rhachi adnata, primum scariosa, e fusco-ru-
 bra, margine tenuissimo membranaceo pallidiori ci-
 eta, intus pilis brevissimis consita, demum increscens,
 lignoso-indurata et in rhachim quinquangularem con-
 ferruminata. Flores masculi in ramulorum apicibus
 quatuor ad sex glomerati, singuli inter stipulae
 aphyllae axillam sessiles. Perigonum simplex corol-
 lnum, ochraceum, basi brevissime tubulosum, lim-
 bo sexpartitum; laciniae lineares obtusae, tres sere
 lineas longae, exteriore tres interioribus alternis vix
 quidquam longiores, per aestivationem imbricatae,
 demum induratae, persistentes. Stamina sex, cen-
 trum floris occupantia, tria exteriora perigonii laci-
 niis exterioribus opposita, breviora; tria alterna in-
 teriora longiora, omnia inter se inaequalia. Filo-
 menta brevissima, complanata, medio fibrosa, mar-
 gine celluloso-membranacea, inter se in columnam
 cohaerentia. Antherae extrorsae biloculares, dorso
 cum filamento connatae; loculi oppositi, inaequaliter

affixi, basi a connectivo crassiusculo disjuncti, apice alter altius insertus, alteri suboblique incumbens, medio rimâ longitudinali hiantes. Pollinis grana globosa, granulosa. Flores seminei in foliorum inferiorum axillis solitarii, sessiles. Perigonium liberum, calycinum, persistens, hexaphyllum, phylla tria exteriora, tria alterna interiora, omnia ovata vel ovato-oblonga, apice emarginato-biloba, lobis nunc convergentibus, nunc in eodem flore divergentibus, nervo medio extus valde prominente apice in acumen ovarii longitudine producto percursa, margine inaequaliter cartilagineo-serrata, basi intus pilorum brevissimorum fasciculo munita. Ovarium centrale sessile liberum, ovato-oblongum, apice cornuto-trilobum uniloculare, e carpellis tribus, perigonii phyllis exterioribus oppositis, medio costatis, apice in cornu brevissimum divergens, intus papilloso-stigmatosum productis, compositum. Placentae tres, ad carpellorum suturas parietales, perigonii phyllis interioribus oppositae. Ovula in placentis singulis quatuor ad sex, raro plura, alternatim biseriata, pendula. Pericarpium perigonio persistente cinctum, membranaceum, indehiscens, brevissime tricorne, sexcostatum; cornubus erectis, interdum inter se conglutinatis, costis carinalibus suturales crassitie paulo superantibus. Semen unicum, fere ex apice cavitatis pericarpii ope funiculi brevissimi pendulum, ovato-globosum. Testa cartilaginea. Endopleura tenuissima, membranacea, testae arcte adhaerens. Albumen copiosum, carnosum, aequabile, al-

bum. Embryo orthotropus axilis, albumine parum brevior. Radicula brevis, obtusa, umbilicum attinens, fructus verticem spectans. Cotyledones oblongae, obtusae, extus convexae, intus complanatae, sibi invicem applicitae. Plumula inconspicua.

Observatio. Genus a Sprengelio haud rite circumscriptum, verisimiliter cum *Anthobolo* et paucis aliis in proprium ordinem, hinc *Santalaceis* conterminum, illinc *Empetreis* affinem, colligendum.

V. *Steriphoma*.

Tab. V. *Capparis paradoxa*. Jacq. hort. Schönbr. I. t. III. *Stephania Willd.* spec. plant. II. 239. *De Candolle* prodr. syst. nat. I. 253. non *Loureir*. *Römeria Tratt.* gen. plant. p. 88. non alior. *Steriphoma*. *Spreng.* cur. post. p. 130. gen. plant. Nro. 1311.

Flores singuli bractea squamiformi suffulti. Pedunculi teretes, apice incrassati, infracti. Calyx pedicello concolor pilis stellatis rufis consitus, in aestivatione clausus, denum ab apice ad medium in lobos duos, anticum et posticum ab axi floris latus occupantes ruptus, lobi concavi, posticus vix quidquam latior. Annulus hypogynus, parum elevatus, e basi calycis exsertus. Petala quatuor hypogyna, exunguiculata, obovato-oblonga, calyce parum longiora, uninervia, venulosa, apice breviter abrupte acuminata, lobis calycinis per paria alterna, duo postica lobii postici marginibus utrinque opposita paulo minora, duo antica lobum anticum utrinque margi-

nanlia, majora, per aestivationem imbricata, extimum sinistrum anticum, intimum posticum huic contiguum. Stamina sex, hypogyna; duo calycis lobo antico (stamina antica) duo lobo postico (stamina postica) opposita, duo utrinque inter eosdem (stamina lateralia) collocata. Filamenta longissime exserta, teretiuscula, in alabastro infracto-contorta, staminum anticum longissima, primum exserta; lateralium breviora; posticum inter omnia brevisima, sed quidquam crassiora, tardissime evoluta. Antherae introrsae biloculares, basi fixae, filamentis apice infractis refractisve varium situm affectantes, ovato-oblongae, apice a latere angustatae, obtusae, loculi suboppositi, paralleli, apice confluentes, basi brevissime oblique acutati, sutura introllexa bilocellati, longitudinaliter dehiscentes. Pollen ovato-globosum. Ovarium gynophoro stamina longitudine aequanti impositum, ovato-oblongum, teretiusculum, stigmate sessili papilloso, centro subimpresso terminatum, biloculare. Loculi sepalis oppositi, pluri-ovulati. Ovula in quovis loculo plura, biseriata, dissepimento affixa, peritropa. Fructus carnosus, indehiscens. Semina reniformia, exalbuminosa. Embryo amphitropus.

Generis characterem naturalem e specimine horti Schönbrunensis, ubi *Steriphoma paradoxum*, post plurimorum annorum inertiam, elapsa aestate laetissime florens, benignissime nobis demonstravit clarissimus Henricus Schott, eruimus.

Observatio I. Petioli, pedunculi et fila-

menta in hoc genere apice infracta, ejusdem naturae esse hanc organa manifesto docent. Foliorum et floris axis primarius insuper apice incrassatus, antherarum e contra parumper attenuatus, pedunculum petiolo, filamentum rhachi inflorescentiae assimilant.

Observatio II. Generis character essentialis in calyce bilobo, corolla tetrapetala cum staminibus senis positus, cum typico in *Capparideis* partium floris numero quaternario concordat, et summam cum *Cruciferis* necessitudinem confirmat. *Capparidearum* floris symmetriam egregie nuper illustrarunt duumviri clarissimi Aug. de St. Hilaire et Moquin-Tandon in Annales des sciences naturelles tom. XX. pag. 318. 15. ubi tamen memoriae facili lapsu *Stephaniae* stamina octo perperam tribuntur. Discrimen inter *Steriphoma* et *Cleomes* species hexandras, si calycem in his quadrisepalem in illo bilobum, fructum in hoc baccatum, capsularem in illis spreveris, aliud e diversa inerentia lege, quam ntriusque generis stamina sequuntur, petitum acutissimus Cassel Morphonomiae botanicae pag. 146 docet.

Explicatio Iconum.

Tab. I. *Hemispadon pilosus* Endl.

Planta integra, magnitudine naturali, specimen e minoribus unum. Fig. 1. Flos integer. Fig. 2. Corolla explicata. Fig. 3. Stamina. Fig. 4. Staminum tubus apertus. Fig. 5. Staminis apex cum anthera. Fig. 6. Ovarium. Fig. 7. Stylus cum stig-

mate. Fig. 8. Legumen. Fig. 9. Idem apertum. Fig. 10. Isthmus patellaesformis seminibus interpositus, a facie visus. Fig. 11. Idem a latere conspectus. Fig. 12. Semen a latere et Fig. 13. a dorso conspectum. Fig. 14 et 15. Embryo. Omnes plus minus auctae.

Tab. II. *Büchnera orobanchoides R. Br.*

Planta integra, magnitudine naturali. Fig. 1 et 2. Flos integer, diverso situ. Fig. 3. Calyx cum bractea et bracteolis. Fig. 4. Idem denudatus. Fig. 5. Corolla aperta. Fig. 6. Corollae limbus. Fig. 7. Stamen a latere consideratum. Fig. 8. Capsula. Fig. 9. Eadem verticaliter aperta. Fig. 10. Eadem horizontaliter dissecta. Fig. 11. Semen. Omnes magnitudine varie aucta.

Tab. III. *Quintinia Sieberi Alph. DC.*

Fig. 1. Alabastrum bracteolis stipatum. Fig. 2. Idem bracteolis et calycis dentibus orbatum. Fig. 3. Idem avulsis petalis. Fig. 4. Idem evulsis staminibus. Fig. 5 et 6. Aestivatio corollae. Fig. 7. Flos integer. Fig. 8, 9 et 10. Petalum vario situ consideratum. Fig. 11. Stamen. Fig. 12. Filamentum, avulsa anthera. Fig. 13. Anthera horizontaliter secta. Fig. 14. Pollen. Fig. 15. Styli cum stigmatibus. Fig. 16. Fructus. Fig. 17. Fructus sectio horizontalis. Fig. 18. Idem verticaliter apertus. Fig. 19. Semen. Fig. 20. Floris sciagraphia. Omnes auctae.

Tab. IV. *Pseudanthus pimeleoides Sieb.*

Fig. 1. Flos masculus, magnitudine naturali. Fig. 2. Idem auctus. Fig. 3, 4, 5 et 6. Staminum

columna vario situ. Fig. 7. Eadem staminibus vi
pressionis separatis. Fig. 8. Eadem staminibus exte-
rioribus avulsi. Fig. 9. Stamen a facie considera-
tum. Fig. 10. Idem a dorso visum. Fig. 11. Pollen.
Fig. 12. Floris masculi sciagraphia. Fig. 13. Flos
femineus. Fig. 14. Idem a basi conspectus. Fig. 15
et 16. Sepalum a facie visum. Fig. 17. Folium a
facie. Fig. 18. Idem a dorso. Fig. 19. Stipula. Fig.
20 et 21. Ovarium, vario situ. Fig. 22. Idem me-
dio horizontaliter sectum. Fig. 23. Idem durante
grossificatione prope apicem sectum. Fig. 24. Stig-
ma. Fig. 25. Fructus. Fig. 26. Idem cum semine
verticaliter apertus. Fig. 27 et 28. Embryo.

Tab. V. *Steriphoma paradoxum* Endl.

Fig. 1. Alabastrum. Fig. 2. Flos efflorescens.
Fig. 3. Flos calyce orbatus. Fig. 4. Flos integer.
Fig. 4. a. Petalum. Fig. 5 et 6. Pili stellati, pedun-
culum calycemque vestientes. Fig. 7 — 10. Anthera,
diverso situ. Fig. 11. Anthera horizontaliter dissecta.
Fig. 12. Pollen. Fig. 13. Ovarium. Fig. 14. Stig-
ma. Fig. 15. Ovarium horizontaliter dissectum.
Fig. 16. Sciagraphia floris.

Botanische Notizen.

1) *Leontodon* (*Apargia*) *majus* Merat, eine
neue Art aus der Gegend von Paris, beschrieben
von Merat in den Annales des Sciences natur. Janv.
1831 ist die grosse Form von *Apargia hispida*,

columna vario situ. Fig. 7. Eadem staminibus vi
pressionis separatis. Fig. 8. Eadem staminibus exte-
rioribus avulsi. Fig. 9. Stamen a facie considera-
tum. Fig. 10. Idem a dorso visum. Fig. 11. Pollen.
Fig. 12. Floris masculi sciagraphia. Fig. 13. Flos
femineus. Fig. 14. Idem a basi conspectus. Fig. 15
et 16. Sepalum a facie visum. Fig. 17. Folium a
facie. Fig. 18. Idem a dorso. Fig. 19. Stipula. Fig.
20 et 21. Ovarium, vario situ. Fig. 22. Idem me-
dio horizontaliter sectum. Fig. 23. Idem durante
grossificatione prope apicem sectum. Fig. 24. Stig-
ma. Fig. 25. Fructus. Fig. 26. Idem cum semine
verticaliter apertus. Fig. 27 et 28. Embryo.

Tab. V. *Steriphoma paradoxum* Endl.

Fig. 1. Alabastrum. Fig. 2. Flos efflorescens.
Fig. 3. Flos calyce orbatus. Fig. 4. Flos integer.
Fig. 4. a. Petalum. Fig. 5 et 6. Pili stellati, pedun-
culum calycemque vestientes. Fig. 7 — 10. Anthera,
diverso situ. Fig. 11. Anthera horizontaliter dissecta.
Fig. 12. Pollen. Fig. 13. Ovarium. Fig. 14. Stig-
ma. Fig. 15. Ovarium horizontaliter dissectum.
Fig. 16. Sciagraphia floris.

Botanische Notizen.

1) *Leontodon* (*Apargia*) *majus* Merat, eine
neue Art aus der Gegend von Paris, beschrieben
von Merat in den Annales des Sciences natur. Janv.
1831 ist die grosse Form von *Apargia hispida*,

welche in unsren Waldwiesen, und besonders häufig in den Alpentälern wächst, und es dürfte zu den Zeichen der Zeit gehören, dass, während einige Botaniker diese Gattung zu reduciren suchen, andere bemüht sind, sie durch Aufstellung neuer Arten zu erweitern.

2. „*Viola Denhardtii Tenore*, dans les bois autour de Naples. Cette espèce est voisine des *V. odorata* et *hirta*.“ vid. semina anno 1830. collecta in horto bofan. Neapolitano; confer Bull. des Sciences natiur. 1831. Febr. Nro. 21. S. 185.

3. „Dans les broussailles a Heiligenblut M. Hoppe à trouvé une espèce de *Violette* (*Viola umbrosa*) qui par son port appartient à la section des *V. odorata* et *hirta*.“ Conf. Bullet. cit. Mars 1831. Nro. 3. pag. 339. Est-ce peut-être la même espèce avec *Viola Denhardtii Tenore*?“

4. Die vom Herrn Prof. Tausch zuerst auf dem Riesengebirge im Jahre 1814 entdeckte, in der Flora 1821 beschriebene *Carex vaginata*, ist nachher auch vom Herrn Apotheker Hampe zu Blankenburg auf dem Brockengebirge und im verflossenen Jahre vom Herrn Apotheker Guthnick in Thun auf dem Schwalhorn in einer Meereshöhe von 6000' gefunden worden. Einige uns davon zu Gesicht gekommenen Exemplare weichen blos durch einen gedrängten Wuchs ab, die männliche Aehre ist keulenshörmig, und die weiblichen stehen gedrängter beisannten und sind kürzer gestielt.

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Flora oder Allgemeine Botanische Zeitung](#)

Jahr/Year: 1832

Band/Volume: [15](#)

Autor(en)/Author(s): Endlicher Stephan Ladislaus Frederick

Artikel/Article: [Stirpium Pemptas, iconibus et descriptionibus
illustrata 385-400](#)